

Jan Dąbrowski, Barbara Balke, Małgorzata Mogielnicka

Woryty, pow. Olsztyn. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 6, 86

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Kontynuowano prace w szczytowej partii wzgórza, na którym posadowiona jest osada, przekopując 420 m². Odkryto 24 jamy, 19 śladów po słupach, 1 palenisko, 3 groby z okresu wpływów rzymskich oraz kilka obiektów o niejasnym charakterze. Obserwacje stratygraficzne potwierdziły istnienie przynajmniej dwóch faz użytkowania osady. Część badanych obiektów była silnie zniszczona. Odsłonięte obiekty nie odbiegały swym charakterem od odkrywanych tu dotychczas.

Materiał zabytkowy stanowi przede wszystkim fragmenty naczyń ze znacznym odsetkiem form chropowatych. Na uwagę zasługują naczynka miniaturowe, fragmenty naczyń i bryłki polepy z odciskami ziaren a także dwie nieobrobione bryłki bursztynu. Wśród materiału ze zniszczonej warstwy kulturowej wyróżniono nieliczne fragmenty typowych naczyń kultury trzcinieckiej. Kontynuowano też geologiczne rozpoznanie stanowiska i jego najbliższego otoczenia. / dr habil. E. Stupnicka z Uniwersytetu Warszawskiego /.

Badania będą kontynuowane.

WORYTY, pow. Olsztyn
Stanowisko 4

Zespół do badań etnogenezy
Słowian w Polsce północno-
wschodniej Instytutu Historii
Kultury Materialnej PAN
w Warszawie

Badania prowadzili : doc. dr Jan Dąbrowski
/ kierownik prac /, mgr Barbara Balke, mgr
Małgorzata Mogielnicka. Finansował IHKM
PAN. Pierwszy sezon badań. Osada kultury
łużyckiej z późnej epoki brązu.

Przekopano 110 m², odkrywając 17 obiektów oraz stwierdzając zmycie warstwy kulturowej, zalegającej jedynie w spływach w dolnej części zbocza wzgórza, na którym znajduje się osada. Przebieg spływów wyznaczono na podstawie wierceń świdrem geologicznym. Stwierdzono, iż osada ma charakter identyczny z osadą na stanowisku 2 w tejże miejscowości. Na uwagę zasługuje obiekt 15, stanowiący resztki paleniska wylepionego gliną lub silnie zniszczonego pieca /?/. Materiał zabytkowy stanowiła wyłącznie ceramika z przewagą form chropowatych. Prowadzono badania geologiczne stanowiska oraz jego najbliższego otoczenia / dr habil. E. Stupnicka z Uniwersytetu Warszawskiego /.